

ROZMAWIAJĄCY (12) *part praes act*

o oraz drugie a jasne; -maw- (11), -maw- (1) *CzechRozm.*

sg m N rozmawiający (1). ◇ A rozmawiając(e)go (1). ◇ f G rozmawiając(e)j (1). ◇ pl N m pers rozmawiający (2). subst rozmawiając(e) (6). ◇ A m pers rozmawiającé (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. rozmówca.

1. *Prowadzący rozmowę; loquens Vulg (11) : Pertractans, rozmawający (sic! pro rozmawiający) BartBydg 112b.*

a. *Z inną osobą (innymi osobami) (10) :*

rozmawiający z kim (4): GrzegŚm 61; A oto lię im [uczniom] vkaźali Moyzeź y Eliaź z nim [Jezusem] rozmawiający. WujNT Matth 17/3 [przekład tego samego tekstu GrzegŚm]. Cf rozmawiający z kim co; z kim o czym.

rozmawiający z kim co [= o czym] (1): Też zwoleniki iedo [lege: jego, tj. Jezusa] oglądáy/ nábożneé rzeczy z grzeźniki rozmawiającé [!]/ a ku bożé dródze ie przywodzącé. OpecŻyw 62v.

rozmawiający z kim o czym (1): Bo ináčzey/ rzeczyby duchownych nie poiął/ áni by ich wyrozumiał: gdyżby mu głupstwem iednym były. O czym maź też y Chriřtuřá łámego z Fárizeuřzými rozmawiającego CzechRozm 185v.

α. *O osobach w utworze dramatycznym (6) : BielKom B, D4v; Perfony rozmawiające. MWilkHist A2; BielSjem 3; Akt Czwarty. Perfony w nim rozmawiające. PaxLiz D4v, A4.*

2. *Mówiący (1) : Aby cię [mądrość z roztropnościami] řtrzegły od żony cudzey/ y od obcey/ rozmawiającey łagodnie [quae sermones suos lenit]. BudBib Prov 7/4.*

Cf ROZMAWIAĆ, ROZMAWAJĄCY